Diumenge X (B) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 3,20-35): En aquell temps, Jesús va entrar a casa amb els deixebles, i tornà a reunir-s'hi tanta gent, que no els quedava temps ni de menjar. Quan els seus familiars sentiren dir el que passava, hi anaren per endur-se'l, perquè deien: «Ha perdut el seny!».

Els mestres de la Llei que havien baixat de Jerusalem deien: «Està posseït per Beelzebul». I encara: «Aquest treu els dimonis pel poder del príncep dels dimonis». Llavors Jesús els va cridar i els parlava valent-se de paràboles: «Com pot ser que Satanàs tregui fora Satanàs? Si un reialme es divideix i lluita contra si mateix, no pot durar. I si una casa es divideix i lluita contra si mateixa, tampoc no durarà. Si és cert, doncs, que Satanàs s'ha aixecat contra si mateix i s'ha dividit, no pot durar: ha arribat la seva fi. Ningú no pot entrar a casa d'un que és fort i apoderar-se dels seus béns si abans no el lliga; tan sols així li podrà saquejar la casa. Us asseguro que tot serà perdonat als homes, els pecats i totes les blasfèmies que hagin proferit, però el qui blasfema contra l'Esperit Sant no tindrà mai perdó: és culpable del seu pecat per sempre més». Jesús va parlar així perquè deien d'Ell que tenia un esperit maligne.

Arriben la mare i els germans de Jesús i, de fora estant, envien a buscar-lo. Hi havia molta gent asseguda al voltant d'Ell. Li diuen: «La teva mare i els teus germans són aquí fora, que et busquen». Ell els respon: «¿Qui són la meva mare i els meus germans?». Llavors, mirant els qui seien al seu voltant, diu: «Aquests són la meva mare i els meus germans. El qui fa la voluntat de Déu, aquest és el meu germà, la meva germana, la meva mare».

«Com pot ser que Satanàs tregui fora Satanàs?»

Fr. Salomon BADATANA Mccj
(Wau, Sudan del Sud)

Avui, l'Evangeli ens convida a contrastar dos "enemics" irreconciliables: Jesús i l'esperit del mal. L'Evangeli afirma: «Els mestres de la Llei que havien baixat de Jerusalem deien: 'Està posseït per Beelzebul'» (Mc 3,22). Aquest verset ens ajuda a comprendre el neguit dels membres de la família de Jesús, que anaren per a emportar-se'l a casa. Efectivament, tal com podem comprovar, Jesús no fou acusat per haver trencat amb la Llei, o amb els costums, o haver faltat al repòs del Dissabte. Ni tampoc se'l denuncia per blasfemar. Ell és acusat d'estar posseït pel príncep dels dimonis! Tinguem present que aquesta és una de les primeres acusacions dirigides a Jesús abans que l'acusessin de trencar amb la Llei jueva.

Però el fet interessant és la resposta que Jesús els donà: «Com pot ser que Satanàs tregui fora Satanàs? Si un reialme es divideix i lluita contra si mateix, no pot durar (...). Ningú no pot entrar a casa d'un que és fort i apoderar-se dels seus béns si abans no el lliga» (Mc 3,23-24.27). Això mostra que Jesús rebutja completament la idea que Ell estigui "treballant" per a Satanàs. Per això, Ell comença a exposar la paràbola de la casa de l'home fort. D'una o altra manera, aquesta imatge sembla fitar directament la missió de Jesucrist. I aquesta missió mostra el Regne de Déu "lligant" l'home fort, Satanàs, a través de la salvació realitzada per Jesús.

En efecte, l'expulsió dels esperits malignes ens demostra que Ell és més fort que Satanàs. El Papa Francesc, en una audiència general, afirmà: «Al nostre voltant, n'hi ha prou amb obrir un diari i veiem que la presència del mal existeix, que el Diable actua. Però voldria dir en veu alta: Déu és més fort! Vosaltres, creieu això: que Déu és més fort?».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

-

«Ja que desitgeu ser totalment de Déu, per què témer la vostra debilitat, en la qual està clar que no podeu recolzar-vos-hi? És que no espereu en Déu? I qui espera en Ell, serà confós? No!, no ho serà mai» (Sant Francesc de Sales)

- «La seva Mare el va seguir sempre fidelment, mantenint fixa la mirada del seu cor en Jesús. Demanem a Maria que ens ajudi també a nosaltres a mantenir la mirada ben fixa en Jesús i a seguir-lo sempre, fins i tot quan costa» (Francesc)

- «No podem creure en Jesucrist sense tenir part en el seu Esperit. És l'Esperit Sant el qui revela als homes qui és Jesús. 'Ningú no pot dir: Jesús és el Senyor, si no és sota l'acció de l'Esperit Sant' (1Co 12,3) (...). Només Déu coneix Déu del tot (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 152)

Altres comentaris

«El qui blasfema contra l'Esperit Sant no tindrà mai perdó»

Mn. Vicenç GUINOT i Gómez
(Sant Feliu de Llobregat, Espanya)

Avui, en llegir l'Evangeli del dia, hom resta astorat —"al•lucina", com es diu en el llenguatge del carrer—. «Els mestres de la Llei que havien baixat de Jerusalem» veuen la compassió de Jesús per les persones i el seu poder que opera a favor dels oprimits, i —amb tot— li diuen que «està posseït per Beelzebul» i que «treu els dimonis pel poder del príncep dels dimonis» (Mc 3,22). Realment és sorprenent el punt fins on poden arribar la ceguesa i la malícia humanes, en aquest cas d'uns lletrats. Tenen davant seu la Bondat en persona, Jesús, l'humil de cor, l'únic Innocent i no se n'adonen. Se suposa que ells són els entesos, els qui coneixen les coses de Déu amb vista a ajudar el poble, i resulta que no solament no el reconeixen, sinó que l'acusen de ser diabòlic.

Amb aquest panorama és com per a "girar cua" i dir: «Aquí us quedeu!». Però el Senyor pateix amb paciència aquest judici temerari sobre la seva persona. Tal com ha afirmat Joan Pau II, Ell «és un testimoni insuperable d'amor pacient i d'humil mansuetud». La seva condescendència sense límits el mena, fins i tot, a provar de remoure llurs cors tot argumentant-los amb paràboles i consideracions raonables.

Amb tot, a la fi, els adverteix amb autoritat divina que aquest tancament de cor, que és rebel•lia davant l'Esperit Sant, restarà sense perdó (cf. Mc 3,29). I no perquè Déu no vulgui perdonar, sinó perquè per a ser perdonat, primer, hom ha de reconèixer el seu pecat.

Tal com anuncià el Mestre, és llarga la llista de deixebles que també han patit la incomprensió quan obraven amb tota la bona intenció. Pensem, per exemple, en santa Teresa de Jesús quan ella intentava portar a més perfecció les seves germanes.

No ens estranyi, per tant, si en el nostre caminar hi apareixen aquestes contradiccions. Seran l'indici que anem pel bon camí. Preguem per aquestes persones i demanem al Senyor que ens atorgui la pacient perseverança.